

1.
Katarina ŠEVIĆ: *Jelmez / Costume - A Kereső / The Seeker*, 2023, textil | textile

2.
Katarina ŠEVIĆ és Tehnica Schweiz - LÁSZLÓ Gergely, RÁKOSI Péter: *A Kereső / The Seeker*, 2023, videó | video, 10'46"
Szereplő | Performed by: SIMON Balázs • Kamera | Camera : RÁKOSI Péter, Katarina ŠEVIĆ
Vágás | Editing: SARKADI András, Katarina ŠEVIĆ, LÁSZLÓ Gergely • Gyártásvezető | Production manager: ULICZKI Soma

3.
Katarina ŠEVIĆ: *Jelmez / Costume - Ing / Shirt*, 2010, textil | textile

4.
Katarina ŠEVIĆ és Tehnica Schweiz - LÁSZLÓ Gergely, RÁKOSI Péter: *Prés / Press*, 2023, talált tárgyak | found objects

5.
Katarina ŠEVIĆ: *Vihar az archívumban / Storm in the Archive*, 2023, videó | video, 9'30"
Kamera / Radio Belgrád | Camera / Radio Belgrade: Pablo Ferro ŽIVANOVIĆ • Kamera | Camera: LÁSZLÓ Gergely, Katarina ŠEVIĆ
Vágás | Editing: Katarina ŠEVIĆ, Antje Tina LASS • Hangtómunka | Sound: RIPLI Gábor • Fényelés | Colorist: SALMA Levente

6.
LÁSZLÓ Gergely (Tehnica Schweiz) & BÁTKEI Viktor: *Tektor kvartett / Tector Quartet*, 2023, videó | video, 10'18"
Előadók | Performed by: BÁTKEI Viktor, Tilmann DEHNHARD, SŐRÉS Zsolt, Katarina ŠEVIĆ
Kamera | Camera: POHÁRNOK Gergely • Hangtómunka | Sound: RIPLI Gábor • Vágás | Editing: LÁSZLÓ Gergely, Antje Tina LASS
Fényelés | Colorist: SALMA Levente • Drón | Drone: SZILÁGYI Kornél • Data manager & GoPro: CSEH Mózés

A KERESŐ THE SEEKER

Katarina Šević és László Gergely (Tehnica Schweiz) közös kiállítása
Társszerzők: **Bátkei Viktor**, zeneszerző és **Rákosi Péter** (TSCH)
Exhibition of Katarina Šević and Gergely László (Tehnica Schweiz)
Co-authors: **Viktor Bátkei**, composer and **Péter Rákosi** (TSCH)
Megnyitó / Opening: **2023/11/04** (SZO/SAT) 19:00
Látogatható / On view: **2023/11/05 - 2024/01/07**

A Kereső bolyongásra van ítélve, nem valamiféle végső cél felé halad, figyelme magára az útra és az azon való navigálásra irányul. Útja során információkat gyűjt, tájékozódik, szétszedi, majd újrendezi a jelen lenyomatait. Kiszűri mindazt, ami felesleges, ami hamis, ami megtévesztő, ami bármilyen érdek nyomán jött létre, kiszűri a valótlan, vagy azt, ami a valóságnál is valóságosabbnak tűnik. Keresi azt, ami a tények és a jelenről beszámoló tudósítások háttérben húzódik, mindazt, ami a leírtak mögött és a sorok között olvasható. Bár a Kereső biztonságosan tájékozódik a jelenben, tudása és tájékozódását segítő döntési mechanizmusai mégsem őrizhetőek meg a jövő számára másként, mint kiüresedett rítusokként. Mi olvasható majd ki ezekből a funkciójukat veszített mozdulatsorokból és rítusokból? Vajon a jövő Keresői képesek lesznek-e arra, hogy olvassák saját múltjukat?

Katarina Šević és László Gergely kiállításán a művészek által külön-külön vagy - néhol más társalkotókkal is együttműködve - közösen készített különböző műfajú művek egy diorámába rendeződnek, melynek középpontjában a tudás rendszerezésének, a jelen megőrzésének, valamint a múlt utólagos olvasásának olyan lehetőségei jelennek meg, melyek a konkrét tartalomtól ellépve apró mozdulatsorokban, hétköznapi gesztusokban, hangokban vagy szubtilis megközelítésekben ragadhatóak meg.

The Seeker is doomed to wander, albeit not to some final destination. The Seeker's attention is dedicated to the journey itself and to the tactics of navigation. On the way, the Seeker gathers information, orientates, deconstructs and rearranges the imprints of the present, filters out the superfluous, the false, the deceptive, what is influenced by certain interests; what is untrue or what seems even more real than reality itself. This figure seeks what looms behind the facts and the reports of the present and what lingers between the lines. Although the Seeker orientates securely in the present, his knowledge and the decision-making mechanisms that help him to orient himself cannot be preserved for the future in any other form than a set of empty rites. What will be gleaned from these defunct movements and rituals? Will the Seekers of the future be able to read their own pasts?

The exhibition of Katarina Šević and Gergely László includes artworks of different genres, made individually or together by the artists - and also in collaboration with other co-creators -, arranged in a diorama, that sheds light on the possibilities of systematizing knowledge, preserving the present and reading the past from the future through small movement sequences, everyday gestures, sounds or subtle approaches.

Katarina Šević *Vihar az archívumban* című művének kiindulópontja a belgrádi rádió több mint hét évtizedes múltra visszatekintő hírarchívuma. A több mint ötmillió újságcikket magában foglaló archívum elemeit a rádió munkatársai válogatták és vágták ki helyi újságokból, majd egy komplex struktúrába rendszerezték ezeket. Bár az archívum alapját a politikai és ideológiai tényezők által befolyásolt sajtóban megjelent cikkek, és az archivisták szubjektív szelekciói jelentik, létrehozásának fő célja mégis az volt, hogy minél pontosabban és objektívebben dokumentálja a valóságot és őrizze meg azt a jövő számára. A videó a válogatás és archiválás folyamatához kapcsolódó mozdulatokat, hangokat és anyagokat vegyíti az archivisták munkáját újrajátszó felvételekkel. Az archiválás folyamata mint gondolkodásunk és tevékenységeink formálódását fizikailag is megjelenítő tevékenység jelenik meg, egy olyan elavulttá és fölöslegessé vált tetteként, mely mára elvesztette funkcióját, és így csak mint egy rítus képes megőrizni valamit abból a világtépből, amihez eredetileg kapcsolódott.

László Gergely Bátki Viktor brácsaművésszel és zeneszerzővel közösen készített *Tektor kvartett* című videó-jában egy ismerősnek ható tájban emberek kezükben fémdetektorokkal bolyonganak. A véletlenszerűnek és céltalannak tűnő utakat a detektorok csipogása kapcsolja össze. A videó során az egész rét hangszerré válik, a föld felszíne alatt megbúvó háborús törmelékeket és a múlt egyéb láthatatlan maradványait feltérképező detektorok hangjai pedig egy komplex zenei kompozícióvá rendeződnek.

László Gergely és Katarina Šević közös videóművének főszereplője már nem használatos katonai egyenruhák darabjaiból összevarrt ruhán, Budapest utcáin bolyongva keresgél mások feleslegessé vált tárgyai és kidobott emlékei között. Nem valami konkrét céllal teszi ezt, hanem magáért a keresés rítusáért és azért, hogy cél nélküli útján a talált lomok segítsék a tájékozódásban.

A kiállításon látható művek – videók, jelmezek, tárgyak – maguk is ilyen lomokból, széttöredezett vagy éppen összerendeződő darabkákból, törmelékekből; a múlt és a jelen apró fragmentumaiból állnak. Ezek a kiállításban egy olyan új egységgé rendeződnek, ami a fiktív és a valóságos határait is elmosva őrzi meg a múlt egy olyan elemét, mely konkrét tények és történések nélkül mégis a tudás rendszerezéséhez és valóságunk megértéséhez kapcsolódik. Ezek a lenyomatok és rítusok pedig hasonlóképpen őrzik magukban múltjukat, mint ahogy egy fantomfájdalom rejt magában valamit abból, ami már rég elveszett.

The starting point for Katarina Šević’s video piece entitled *Storm in the Archive* is Belgrade Radio’s news archive, which dates back more than seven decades. The content of the archive that contains more than five million newspaper articles, were selected and cut out from local newspapers by the archivists and then organized into a complex structure. Although the archive is based on articles published in the press that were influenced by political and ideological factors, and on the subjective selections of the archivists, its main aim was to document reality as accurately and objectively as possible and to preserve it for the future. The video mixes the movements, sounds and materials associated with the process of sorting and archiving with footage that restages the archivists’ work. The process of archiving is presented as an activity that physically represents the formation of our thinking and our actions, an action that has become obsolete and redundant, that has lost its function and that can only preserve a fraction of the worldview it was originally associated with as a rite of passage.

In Gergely László’s video entitled *Tector Quartet*, created in collaboration with violist and composer Viktor Bátki, people with metal detectors wander through a landscape. The seemingly random and aimless paths are connected by the beeping sound of the detectors. In the course of the video, the whole meadow becomes an instrument, and the sounds of the detectors, that are mapping the terrain to find war debris and other invisible remnants of the past, are arranged into a complex musical composition.

The protagonist of Gergely László and Katarina Šević’s video work is a character wearing a dress sewn together from pieces of onetime military uniforms, who wanders the streets of Budapest, searching for other people’s unwanted objects and discarded memories. The character searches without any particular purpose, for the sake of the ritual itself and to be guided by the finds on this aimless journey.

The artworks in the exhibition – videos, costumes, objects – are themselves also made up of such scraps and debris, of pieces that are falling apart or coming together, of fragmented imprints and of minuscule remnants of the past. They amalgamate into a new kind of unity in the exhibition, blurring the boundaries between the fictional and the real, preserving an element of the past that, without concrete facts and events, is still linked to the systematisation of knowledge and the understanding of our reality. These imprints and rites, in turn, preserve their past in the same way that a phantom pain conceals something of what has long been lost.

Katarina Šević (1979, Újvidék, Szerbia) képzőművész, grafikus és szerkesztő különböző helyek, nyelvek és kultúrák között mozog: Jugoszláviában született, Budapesten végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetem Inter média szakán, 2010-óta pedig Berlinben él és dolgozik. Alkotói gyakorlata mediálisan sokrétű; tárgyakból, jelmezekből, performanszokból, történetekből, és azok dokumentációjából épül fel. Számos közösségi együttműködésen alapuló projektben vett részt, elsősorban a Tehnica Schweiz (László Gergely és Rákosi Péter) alkotópárossal. Előszeretettel dolgozik archív anyagokkal, szövegekkel, történetekkel, munkái a uralkodó eszméket, kánonokat és rögzített történelmi narratívákat kérdőjelezi meg. Különféle független projektek és kezdeményezések fűződnek a nevéhez, mint a DINAMO artist run space (2003-2006) és az IMPEX – Kortárs Művészeti Szolgáltató (2006-2008). Számos közösségi formában szerkesztett kiadvány közreműködője, mint a jövő-narratívákat tematizáló *Die Planung* (2007); a *Nem kacsák vagyunk egy tavon, hanem hajók a tengeren* (2009) vagy a legújabb, az OFF-Biennále Budapest felkérésére készült *On the Same Page* (2022) című kollektív alapon szerkesztett kiadvány, mely a 15. kasseli documentán debütált. Művei többek között a budapesti Knoll Galéria, a Karton Galéria, az OSA Archívum, a Kiscelli Múzeum, a dunaújvárosi ICA - Kortárs Művészeti Intézet, a Gdansk Alternativa, a prágai Etc. Gallery, a Jeleni Gallery, a Futura, a DOX, a ljubljanei SKUC Gallery, a belgrádi Salon of Museum of Contemporary Art, az újvidéki MSUV, a sepsiszentgyörgyi MAGMA, a New York-i New Museum és az Apexart Gallery, a Les Ateliers de Rennes, a Lodz-i Muzeum Sztuki, a berlini Kunstlerhaus Bethanien és a tallini EKKM kiállításain voltak láthatóak. 2015-ben elnyerte a Leopold Bloom Képzőművészeti Díjat.

László Gergely (1979, Budapest) Rákosi Péterrel közösen a Tehnica Schweiz művészkollektíva tagja. Berlinben él és dolgozik. A Tehnica Schweiz műveinek többsége a közösségi és a kollektív emlékezet fogalmaira fókuszál. László Gergely és Rákosi Péter alkotói gyakorlata elsősorban kutatásalapú; alkalmanként archív anyagok felhasználásával és beemelésével kísérleteznek. Műtárgyalapú és performatív projektjeik jellemzően különféle együttműködésekben, számos önkéntes részvételével valósulnak meg. Hazai kiállításaik mellett (Műcsarnok, Ernst Múzeum, Kiscelli Múzeum, Budapest Galéria, acb Galéria, aqb Project Space) számos nemzetközi intézményben mutatták be műveiket, többek között a berlini Archive Cabinet, az NBK és a REHKunst, a bécsi 21er Haus, a Secession, a New York-i ISCP és a Jewish Museum, a Kunsthaus Dresden, a rotterdami Witte de With és a FRAC Bretagne intézményekben.

Külön köszönet: Archive Dokumentacija Radio Beograd, Raphaël Grisey, Mezős Balázs, Dragana Milosavljević, Pap Dávid (FabLab), Pohárnok Gergely, Simon Balázs, Sipos Dániel, Uliczki Soma

Katarina Šević (1979, Novi Sad, Serbia) is an artist, designer, editor. Šević inhabits different places and languages: she was born in Yugoslavia, studied in Budapest, and is currently working in Berlin. Her artistic practice unfolds in performance, video, objects, costumes and publication projects. She orchestrates texts, books, historical materials, locations and archival documents in order to question and reframe established canons and prevalent historical narratives. She participated in diverse collaborative projects, and often works together with the artist duo Tehnica Schweiz. She initiated and co-founded two independent art spaces in Budapest, the artist-run space DINAMO (2003-2006) and IMPEX – Contemporary Art Provider (2006-2008). She also co-edited and published several books such as *‘Die Planung’* (2007), *‘We are not ducks on a pond, but ships at sea’* (2010) and most recently an experimental collective publication entitled *‘On the Same Page’* (2022), commissioned by OFF-Biennále Budapest that premiered at documenta fifteen. Among other places, her works were exhibited at Knoll Gallery, Karton Gallery, the OSA Archive, Kiscelli Museum in Budapest; at the ICA - Institute of Contemporary Art in Dunaújváros; the Gdansk Alternativa; Etc. Gallery, Gallery Jeleni, Futura, DOX in Prague; SKUC Gallery in Ljubljana, the Salon of Museum of Contemporary Art in Belgrade, MSUV in Novi Sad, MAGMA in Sfântu Gheorghe, the New Museum and Apexart Gallery in New York, Les Ateliers de Rennes, Muzeum Sztuki in Lodz, Kunstlerhaus Bethanien in Berlin and EKKM in Tallinn. In 2015, Katarina Šević was awarded the Leopold Bloom Prize for Fine Arts.

Gergely László (1979, Budapest) is a founder and member of the artist collective Tehnica Schweiz together with Péter Rákosi. He lives and works in Berlin. Gergely László’s and Péter Rákosi’s research based practice is heavily informed the theme of collective memory, archived documents are often incorporated in their works. Their projects are often realised with the participation of numerous volunteers and contributors. Tehnica Schweiz exhibited and performed at international institutions such as Archive Cabinet, NBK and REHKunst in Berlin; 21er Haus and Secession in Vienna; ISCP New York, Kunsthaus Dresden, Witte de With Rotterdam, Jewish Museum New York and FRAC Bretagne as well as in the Kunsthalle, Ernst Museum, Kiscell Museum, Budapest Gallery, acb Gallery and the aqb Project Space in Budapest.

Special thanks: Archive Dokumentacija Radio Beograd, Raphaël Grisey, Balázs Mezős, Dragana Milosavljević, Dávid Pap (FabLab), Gergely Pohárnok, Balázs Simon, Dániel Sipos, Soma Uliczki